

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. III. Christo columnæ alligato, flagris conciso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

sa, vulnerasti cor meum in vno oculorum
 tuorum, & in vno crine collæ. Potue
 runt alii in vtroque, & in vniuersa
 structura capillaturæ suæ, quas inno
 centia iam inde à teneris maritauit
 tibi; me solæ Magdalena tuæ, Publi
 cani tui lachrymæ iunxerunt tibi.
 Cum quibus si introduxeris me in
 cellam tuam vinariam, beatus: &
 quotquot post naufragum portum
 currunt in odorem vnguentorum
 tuorum, fulciant me floribus, super
 me malis, quia amore languo. Perennem
 æternum ille languor, vt æternum
 inebrier hoc vino, amoris mei me
 nibus pocillatus.

Cant. 2

CAPVT III.

*Christo columna alligato, fla
 gris conciso.*

HACTENVS flumina, nunc etiam
 lacrymarum & sanguinum de
 precor

precor maria, vt totus iam ego fiam
 lachryma vna, ipsaque adeò hæc a-
 mans anima soluatur in lachrymas.
 Parum est aqueas in hoc scelere da-
 re? nisi pro lachrymis sanguinem
 fundant oculi; & singulæ venæ, sin-
 guli iam oculi in sanguineos profi-
 liant fontes, parum dederò. ô liccat!
 & oculus iam vnus sit totum corpus,
 qui æternùm sanguinea flumina de-
 uomat cælo reponenda, mariaque
 cælo refigenda. Fundite meæ venæ,
 factæ iam mihi oculi quidquid ab-
 ditum latet fibris, quidquid recon-
 ditum extima tegit cutis. Ne parci-
 te. Parcere sære est, perdere est.
 Fundite. Fundere parcere est. Sepo-
 suit n. quisquis profudit, cælo red-
 habendû fortiore largitione. Verùm
 reddet fors Dominus q̄ olim in cru-
 cis baiulatione, *Filia Hierusalem noli* Luo. 23.
te flere super me, sed super vos ipsas flete.
causam reddit, quoniam ecce venient
diebus, in quibus dicent, Beata sterites, &
ventres

ventres qui non genuerunt; & vbera qui non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus, Cadite super nos; & collibus, Operite nos. quia si in viridi ligno hac faciunt in arido quid fiet? & quis amans contineat lachrymas? quis non liquecet in illas, tamquam niues sole medio tamquam cera fornacibus, ignibus glacies: amare, & in dira amoris laceratione, non flere barbarum est, bellum est, humanum non est. In tanta tamque ingenti ac contumeliosa flagellorum atrocitate, ac deuisceratione, lachrymas sistere, à rupibus non ab homine sperari potest. Et flere verborum? dura imperia. Ignosce amor meus. Nam quæ grauior poena est iam in vltima barbarie nata, quam

Cum miseris nec flere quidem, aut lenire dolorem

in amantium sæua dilaceratione accedet? properate lachrymæ, vt mistæ sanguineis dilecti riuis quaquam profusis, nouum lachrymarum & san-

& sangu
marum
nosco b
quæ no
na; ne
les, cre
ditaim
sunt. n
dere sæ
que ret
num co
Et b
niserud
tur non
suescit l
gestu de
nas illi
stiam re
uia Chr
nificia c
profi pu
mitigau
re, inte
non æ
& san-

& sanguinis firmetis balneum, animarum cœlo reponendarum. Agnosco beatas steriles, fortunataque quæ non lactauerunt vbera vino plena; ne dum succrescit impia soboles, crescant & pœnæ; si tamen in tam dita immanitate pœnæ crescere possunt. neque enim video quid accedere sæuitiæ possit, non si quæcumque retro carnificum ingenia in vinum conflaueris.

Et belluæ quidem mansuetudinis eruditione præuentæ obliuiscuntur non raro feritatis suæ; ita mansuescit leo, & cum toto iubarum suggestu deliciû fit Regina, lingua genas illius emaculans; ita mores bestiam relinquunt. Iudæos nulla præuia Christi mei benignitas, non beneficia collata, cæci reluminati, leprosi purgati, mortui vitæ redditi, mitigant; non olim profcissum mare, intestinoq; itinere transmissum, non Ægyptius exercitus vndarum
concor-

- concordi regressu oppressus; non te-
 - scatilis celo rorante pluuiâ; non fontis
 - petra; non vestimenta ac calceamē-
 - ta quadraginta annis indetrata & in-
 - obsoleta; non terra lacte & melle flu-
 - ens, non hostes subacti, non munera
 - reliqua efferam barbariem frangere
 - potuerunt, quo minùs omni verbe-
 - rum feritate sæuirent in innocen-
 - tem carnem. Ad quæ non impellit
 - mortales odium, vt humana mente
 - deposita ferinam induant? Verum
 - quid quæror de Iudæis, aut ingrati-
 - tudinem tango? non ego ipse dixi
 - huius lacerationis causa; cum im-
 - memor beneficiorum, peccata pec-
 - catis, id est, verbera verberibus cur-
 - mulo; sepultaque donorum memo-
 - ria, scelera sceleribus, flagella nimi-
 - rum flagellis innecto? vt nihil iam
 - mirari debeam, si insonet væ illi
 - auribus, *quia se in viridi ligno hac faciit*
in arido quid fiet? si innocens sæua pla-
 - garum feritate dilaniatur, quid ex-
 - specta-

spectar
 scelerib
 pibusq
 Ocean
 quam
 & flum
 ridilign
 pleno; c
 ro, in v
 succo,
 medull
 non ca
 tortor
 tur; ad
 Audiat
 catores
 quis, con
 fames,
 creata s
 sicut flu
 truum
 Etiam
 impioru
 liorum

specta

spectare, aut timere debeat nocens,
 sceleribus tamquam montibus ru-
 pibusq; oppressus, criminibus tamq̃
 Oceano immersus, libidinibus tam-
 quam Ætnæis montibus inæstuans,
 & flamma iam totos? sæuitur in vi-
 ridiligno, operum bonorum succo
 pleno; quid fiet in arido, ignibus na-
 to, in vacuo viduoque omni meliori
 succo, in arente, in exsuccido, & e-
 medullato toto? cessabunt verbera?
 non carnis x sæuiet flamma, non
 torror ignis? septuplum ultio dabi-
 tur; adeoque & septuagies septies.
 Audiamus Ecclesiasticum; Super pec- *Eccl.*
 catores enim septuplum. Adhac mors, san- *40.*
 guis, contentio, & rhomphaea, oppressiones,
 fames, contritio & flagella super iniquos
 creata sunt. Sed & substantiæ iniustorum
 sicut fluius siccabuntur, & sicut toni-
 truum magnum in pluuia personabunt.
 Etiam in posteros abit pœna. Nepotes *Eccl.*
 impiorum non multiplicabunt ramos, si- *41.*
 liorum peccatorum periet hereditas, &
 cum

cum semine illorum assiduitas opprobrii.
 Audiamus eundem monentem, Memento
 quae ante te fuerunt, & quae superuen-
 tura sunt tibi. Hoc iudicium à Domino
 omni carni. Et quid superueniet tibi in be-
 neplacito Altissimi? siue decem, siue cen-
 tum, siue mille anni.

Memento Christi tui, immanif-
 simorumque verberum; memento
 praetorii sanguine dilecti tui natanti-
 tis: intuere parietes sanguine purpu-
 ratos: vide laquearia virgine purpu-
 ra tincta; carnificesque sanguine tam-
 quam valido imbri complutos; &
 cogita in viridi haec ligno fieri; ut
 metuas quid superuentura paritura
 sit dies. Currunt anni, & vicini iam
 metę quid speramus arida ligna? non
 ille sanguis in Iudicii die aduersus
 nos proferetur, signatus signis non
 iam aduocatorum aut Angelorum,
 sed Iudicis ipsius? non omni ille so-
 no clarior, omni litera vocalior, om-
 ni tuba elatior; contra nos intro-
 nabit;

nabit, damnabitque tot criminum reos? at quis hæc præcauebit? nihil facilis, si modo sanguis ille tam prodigè fusus perpetuò ob oculos versetur. Concupiscentia premit? stimulos intentat libido? opes, honores prouocant, & ad se quasi reluctãtem trahunt? occurrat sanguis, & crudele illud, immane, barbarumq; Christi tui spectaculum, columna, vincula, flagra, effera castissimi & innocentissimi corporis dilaceratio, & aude peccare; hoc dico, itera flagra etiamnum sanguinis auidus. Nam quid sunt aliud peccata, quàm nouæ sanctissimi corporis dilaniationes?

Imitare animæ Christum tuum. Horres ad flagra? palæstram cogita, & agonis diem, in quem segregandus ad strictiorem disciplinam, vt robori ædificando vaces, tanto plus de victoria, deq; corona consequuturus, quando durioribus te dede-

K ris.

ris. Vetus dictum, Virtus duritia ex-
 struitur, mollitia destruitur. Et quis
 post Christum reformidabit pati pro
 veritate in salutem, quod plurimi as-
 sectauerunt pro vanitate in perditio-
 nem? aspides Cleopatra immitit fi-
 bi; Afrubalis vxor cum filiis in pa-
 triæ incendium deuolauit, ne ludib-
 rium fiant hosti; ne supplex fiat vi-
 ctori Cato, ne vitam accepisse
 Cæsare videretur, eripuit ferro; me-
 retrix Attica demorsam linguam
 tyranni faciem exspuit, ne coniura-
 tionis socios prodat; & Philosophus
 dum in mortario tunditur, tundens
 ridet. Quid faciet Christianus? dubi-
 tabit erogare pro vero, quod illi pro
 falso? gladium illi, ignem, cruce[m], bi-
 stias, mortaria, tormenta reliqua
 temerè sub præmio laudis humanæ
 & nos stamus anxii cælestibus dona-
 gloria, corona, æternum prouoca-
 tibus, maximè cum Christum habet
 mus ducem non vno ferro concisum

Imitare ducem miles. Magis etiam si amas, imitare amantem. Indignus militia est qui gembūdus ducem sequitur. Ille baltheo dignus, qui de Evangelica paratura succinctus, donatium Christi inter verbera & sanguinem expectat; non de myrto & olea aut illustriore fronde, aut cētenariis rosis, liliis, violis; non de molli lecto aut puluillo, de gemmis & auro. Nam quam victoriæ partem speret de delitiis ad aciem procedens? de papilionibus & sudoribus, de fossa & testudine, de lorica & ferro, securus procedit, impavidus hostem contuetur. Nisi quis sub spineo vertice, sub sæuitia dedecorationibus implexa, qua Christi corpus & caput lancinauerunt, triumphum cogitet. Emulare verbera, si coronā speras; aut si illa non potes, nec præmia cogita. Quæ si amas, memento Christum fauos post fella gustasse, nec antè gloriæ Regem à cælestibus

bus salutatu, quam Rex Iudæorum
 proscriptus esset in crucem. Nec gem-
 mas tamen hic despera, Scythicis &
 Indicis, & rubentis maris granis can-
 dentibus, immensam præstantiores,
 quas argento adcoque & operosissi-
 mo oblaques auro: sed purpura om-
 nes tinctas dilecti tui; quæ sidera
 Lunam, Solemque vincant; quæ
 in admirationem & amorem trahat
 caelestem Patrem. Quot enim san-
 guinum guttas, nisi tot gemmas le-
 gas terra cæloque nobiliores, er-
 Ab illis animæ ornamenta spes,
 quæ electissimo descrobas auro, a-
 nimo nimirum amoris ignibus suc-
 censo flammis inardescente, & tam-
 quam mediis fornacib. calente. qui-
 horres gemmas vulneribus natas
 breue est quod præluditur, sequen-
 tur æterna. Sæuiunt vulnera? sed in
 salutem. Non & medicinam de scab-
 pello, cauterio, & ignibus amas? non
 quod secari, vri, incidi iucundum, sed

sed
 Horn
 Ita pl
 bus g
 bera
 num
 verbe
 pecca
 ma Cl
 retui
 minu
 & qu
 us; ih
 Si hin
 Q
 bere
 causa
 hase
 resce
 atton
 Quid
 conc
 dit Do
 amor

sed quod vtilis dolores adferant.
 Horrorem operis fructus excusat.
 Ita planè non terreant verbera, qui-
 bus gaudia parantur. Sed & ama ver-
 bera, vulnera, & sanguinem, æter-
 num præmianda. Non ama peccatū
 verberū causas. Ama tamen verbera
 peccatorū in edelam. Magis etiam a-
 ma Christum tuū, qui accensus amo-
 retui vulnera tulit in delictorū cri-
 minumq; tuorum pœnam. Tu reus,
 & quot scelerum, tot pœnarum re-
 us; ille scelerum insons pœnas subit.
 Si hinc exulat amor, vbi sedem figet?
 Quid palles ad hæc vulnera? ru-
 bere debuisti, tantorum vulnerum
 causa. Quid expauescis ad immanes
 hæc d lacerationes? peccata exhor-
 resce sæuitiæ causam. Et quid hæres
 attonitus, & assequi desperas? ama.
 Quid leuius amore? nec iam dico,
 concidaris *iuxta exemplum quod osten-* Num.
dit Dominus. Sed ama. Quid facilius 8.
 amore? & intueri propius. Nulla

Vulcania incude frequentiuè validi-
 usq; densantur verbera, quàm Chri-
 sti tui sacrato corpore. Ac ne sola
 quadam amoris fatieris superficie,
 non uest balum tantùm aut atria le-
 ge magnæ domus huius, penetralla
 scrutare, intima queq; curiosus scruta-
 tatur intuere. Vide amorem Christi
 tui cordi infixum, in scriptum pecto-
 ri. Nec claustra prætexas. Referata
 vndiq; patent aditus. Audacter infi-
 ge pedem. Quid trepidas? amoris
 domus est. Ingredere. Expauescis ad
 sanguinem? medicus est. Quin & la-
 uare hoc balneo. Etiam sanguine
 nulla te magis. Non crudele est san-
 guine lauari? etiam bibe. Ne expal-
 lesce ad hoc nomen. Quin & carni-
 bus saturare. Tibi hæc caro nata est
 tibi fluxit sanguis. Fruere animæ; sa-
 tiare. Lauare. Fontes fluminaq; hæc
 tua sunt. Proluere hoc amico bal-
 neo. Accendi etiam vis potest
 oppone verberib. corpus, vt non nisi

per latus tuum verbera sentiat dilectus tuus; vt antè sanguine tuo rubeat, tuo proluatur, quàm fundat suum. Felicem te, si imberit tuum Amor tuus, si miscuerit suo, si dissectus cõcidat ad pedes illi, melior iam Magdalena, quæ solis lacrymis capillisq; amplexa est; melior Publicano; qui solis pectoris tunctionib. oculorumque deiectionibus *descendit iustificatus in domum suam.* Luca 18.

Largire hoc mihi amor meus, vt nulla tam barbara sæuaque sit laniatio, quam non lubens subeam amore tui. Pro qua non gaudeam & exultem totus, quod dignus habitus sim pro amore tuo omne carnificis ingenium experiri, omne lassare; qui pulsus amore mei prior hæc tulisti in exemplum & amorem. Amplector te amor meus, non in cocco & Tyrio, aut molli serico; sed disculptum & dissectum; nec cruoribus tantum aut vibicib. luridatum, sed vul-

neribus immane hiantem. Ita non
 satis amori tuo fuit semel pro amato
 mori. Sæpius voluisti, quo magis te-
 stareris amorem; ut vel sola erubescen-
 tia delictorum meorum, vulne-
 rum tuorum, auocarer à scelere af-
 surgerem in amorem. & sanè si sin-
 gula verbera, singula proritamenta
 sunt amoris; singula vulnera, singule
 flammæ sunt amoris; singuli fontes,
 singula flumina deuomunt amoris;
 quomodo non totus ex ignauo so-
 mno surrexi in amorem? non totus
 decineratus sum amoris flammis,
 fulminibusq; tam validè è columna
 iaculatis? non totus denique tot flu-
 minum fluctibus obrutus & demer-
 sus iaceo? ô vellem! tu manum amor
 porrige. Solue hanc amoris tui radiis
 pectoris mei glaciem; comminue
 hanc amoris tui malleis indomitam
 rupem; deuerre hunc amoris tui fla-
 vibus, superbix montem; elue has a-
 moris tui sanguineo Oceano animi
 mei

mei sordes; vt nihil iam sapiam, nihil
ambiam, nihil amem, nihil ample-
ctar extra te, & te columnæ non iam
marmoreæ, sed purpureæ alliga-
tum.

O quando hac purpura tinctus
totus coniungar tibi? secede mea
columna, ego vicariam tibi operam
præstabo factus columna dilectio
meo, nobili amoris mei Regis mei
sanguine purpuratus. Beata tunc
vincula, quib. adnectar dilectio meo.
Odi libertatem, amo vincula. Felicia
planè vincula, quibus fortunatissi-
ma iam columna illigabor. Secundo
amori meo, sanguine illius marmora-
tus, sanguine, sudore, lacrymis varie-
gatus, & tamquam Oceano lotus.
Saluete mei fluctus decumanis me-
liores, quibus secundo amoris flatu
nauiget hæc anima nauis, nullius tē-
pestatis puida. Nam quid verear?
aut enim elucibus his ductoribusq;
votiuum portum littoraq; tangam;

K 5 aut

Handwritten notes on the book's spine:
 In Scribenda
 Paderborn
 1711

aut iactabor his diutiùs fluctibus o-
 ptata iactatione dilecto meo imple-
 xus; aut obrutus tandem demergar
 illis; plenusq; iam amico fluctu ebri-
 usque, nihil eructabo, nihil deuoma,
 nisi amicum mihi Amoris elemē-
 tum. Quò & ego, & Amor meus æ-
 terna saturemur tot antè lachrymis
 precibusq; exoptata saturitate, mu-
 tuis vicissim haustibus fortunata po-
 tatione, mutuam æternùm auidam
 amoris sitim explentes.

CAPVT IV.

*Vorum è spinis Christi verticibus
 implexis.*

QUÆ hæc corona est, dilecte mi-
 quæ mater filium, quæ sponsa
 sponsum coronauit spinis? rosas ex-
 spectabam à matre & sponsa, & spi-
 nas vïdeo. Olim nullam propè non
 gratiam floris, nullam lætitiã frõ-
 dis.